

Nora van Oostrom-Streep

Als je geschoren wordt...

Moet je stilzitten, is het adagium. Of anders geformuleerd: je moet nooit wrijven in een vlek. Het onderwerp van deze column is niet toevallig gekozen, maar heeft te maken met een vervelend media-incident waar een notaris (en later ik) bij betrokken was. In deze zaak suggereerde een journalist 'dubieus nalaten' van de notaris zonder dit overigens te kunnen onderbouwen. Saillant was dat de suggestie ook zijdelings aan mij werd toegeschreven, waarover later meer. Wat nu te doen? Hoe reageer je als je te maken krijgt met een vervelende situatie en de media krijgen daar lucht van? Zeg je 'geen commentaar' en laat je het verder over aan de journalist(en) wat ze daarmee doen? Of ga je reageren zonder te weten welke verdere reacties dit weer oproept? Een duivelse keuze die met veel beraad gemaakt moet worden.

MEDIAFLOP

Een duidelijk voorbeeld van een foute keuze zagen we onlangs na de grap van premier Rutte op het *Correspondents' Dinner* over Lilian Marijnissen en Jan Slagter. Slagter, die overigens zelf ook geregeld gepeperde uitspraken doet over anderen, kon er absoluut niet om lachen en keek voor het oog van de camera (en 2,7 miljoen kijkers!) verbeten en zuur. De volgende ochtend beklagde hij zich uitbundig in 100% NL en weer later kwam er een gezamenlijke verklaring van Slagter en Marijnissen waarin een relatie werd ontkend. Het gevolg? Slagter werd in *de Volkskrant* betiteld als 'mediaflop van de week', werd

gepersifleerd op LuckyTV en de kwestie werd enorm uitvergroot met als gevolg dat ook iedereen die het relatiegerucht gemist had, het nu tot in detail te horen kreeg.

STILZITTEN

Terug naar de notaris die het onderwerp was van de insinuatie en zich zorgen maakte over zijn goede naam. De vraag die hij mij stelde, was of het zin had om zelf actief de (met name lokale) media op te zoeken om uit te leggen wat de notariële taken en verplichtingen zijn. Mijn advies was om dit niet te doen. Juist door

'Stilzitten en wachten tot "de vis is ingepakt in de krant van vandaag"'

te reageren zou hij nog meer de aandacht vestigen op de negatieve publicatie en op die manier het probleem ('de vlek') groter maken dan deze was. Stilzitten dus en wachten tot spreekwoordelijk 'de vis is ingepakt in de krant van vandaag'. Zelf hield ik me overigens niet helemaal aan deze wijze lijn, door me op Twitter en LinkedIn te beklagen over de werkwijze van de journalist die ook mij over de zaak had gebeld. Ik had aan deze benadrukt niets over individuele zaken te zullen zeggen, maar slechts het wettelijk kader te schetsen (wat ik ook deed). Toch was de kop van het

artikel het suggestieve 'de notaris had moeten....', hiermee implicerend dat de notaris dat niet had gedaan. Toen ik de journalist erop wees dat hij zich aan de afspraak en de feiten moest houden, kreeg ik op LinkedIn zowel steun als kritiek. De kritiek kwam onder andere van een andere journalist die mij 'natrappen' verweet (huh?) en van een contentspecialist die duidelijk de achtergronden niet kende (maar mij wel zijn hulp aanbood).

Had ik wijs moeten zijn en niets moeten zeggen? Wellicht. Aan de andere kant vond ik het nodig deze journalist te wijzen op het breken van een nadrukkelijk (en schriftelijk) gemaakte afspraak.

OEI-MOMENTEN

Een ding staat bij dit soort zaken als een paal boven water: laat je niet overhalen te snel te reageren. Als een journalist belt, zeg dat je terugbelt (of beter: verwijs naar de KNB of ondergetekende). Kom niet in de verleiding een gesprek aan te gaan, want je weet nooit hoe en in welke context zaken worden gebruikt. Geen 'OEI-momenten' dus (= Ongewenst Eigen Initiatief). Vanzelfsprekend heb ik het nu niet over leuke items of acties die u zelf initieert, want dan is het gemakkelijk scoren, maar over zaken waarmee u overvallen wordt en die u liever verre van u zou houden. Terug naar Jan Slagter. Impliceert de kop van deze bijdrage nu dat Slagter niet had moeten reageren? Jawel, maar anders. In mijn optiek had de beste keuze geweest ter plekke hartelijk lachen om de grap. Want dan had de veeg uit de pan nooit een vlek geworden. ■